

Prologue

In politics and diplomacy the representational aspects of things are as important as what they are designed to achieve. In this article on the new British Embassy and Residence in Warsaw, of which we are the architects, I will show this relation at work both in the culture of the client and the way we designed. Politics and diplomacy form the background to the client culture. Like architecture they are practices with their own internal rules, just as likely to be unable to perform a simple task or to present a fiction as if it were a truth. Representation played an important role in the way that the clients used their existing buildings and intimated what they were looking for in the new scheme. What a building does and what it might communicate are central issues in the work of my office, and I will show how they affected every major design decision in this project. In the final section I will discuss the ideas on which our work is based.

Project

The project is situated in the south of central Warsaw, close to Lazienkowski Park where the pattern that characterises the centre of the city, of buildings six to eight stories high ranged along boulevards, gives way to villas within walled gardens. Next to the site on the east is a nineteenth-century stucco villa that is occupied by the Swedish Embassy, which unlike other houses in this area faces directly onto the street. Opposite is the Palladian house of the Prime Minister of Poland, set in extensive gardens that can be seen from the street through the railings that enclose it. The principal elements of the programme are the residence where the ambassador and family will live and entertain, and the embassy in which the work of the mission is carried out. In our design they are configured as two distinct buildings within a walled garden containing outdoor spaces that function in the public and private life of the mission.

Competition

The project was the result of a competition. We had to understand a complex programme of requirements very quickly, and form an idea of the functioning and ethos of British embassies from three short briefings in London and at the existing Embassy in Warsaw. This was made more difficult by the tendency in Britain, unlike in Germany or the Netherlands, to leave the significance of certain key requirements unstated,

and by unresolved differences between different groups in the client body, which is the case everywhere.

We had to detect the issues that might be important to the client by studying the recent winning scheme by Michael Wilford and Partners for the British Embassy in Berlin, and equally the schemes that had not been selected. It became clear that the image of the buildings in the surrounding world was important, and that the residence should be a distinctive building that was physically separate from the embassy. The embassy was more complex. Openness and accessibility had increasingly become aspects of British and other EU embassies and there was also a specific desire in this project for the embassy to be generously glazed to counteract the dark Warsaw winters. These factors were in conflict with the requirement for the building to resist high levels of bomb blast and terrorist attacks in the aftermath of the events on September 11 and the Iraq war. We were able to resolve this conflict in the design of the façades, providing large areas of highly secure glazing through which the Embassy offers an image to the world of well-secured sophisticated openness and optimism.

Scheme

In order to make these issues legible to the selectors we imposed a stringent clarity of form on our competition scheme. The residence is a classical English house, with all its ability to house social events comfortably and splendidly alongside the daily life of the ambassador and his family. The embassy is a refined office building, practical and symbolic with a lineage extending from the Uffizi to the Seagram building and beyond. As typologies they are efficient in plan, predictable in construction and adaptable to the client's fuller requirements when they became known. Their conventional nature made them potent as cultural and creative material. The two buildings define the scale of the development and nature of the outdoor spaces around them. The top floors of the embassy are set back as an attic and the lower section aligns with the residence and the Swedish embassy to maintain the classical domestic scale of the district. Together the three buildings enclose a formal courtyard on the north of the site that is the entrance to the mission, whereas on the south is a private garden for the residence, shielded from the street by the embassy.

Proloog

Op het gebied van politiek en diplomatie zijn de representatieve aspecten van de dingen even belangrijk als dat wat ze geacht worden te bereiken. In dit artikel over de nieuwe Engelse ambassade met woonhuis in Warschau, waarvan wij de architecten zijn, wil ik deze relatie aan de hand van het werk laten zien in zowel de cultuur van de opdrachtgever als in de manier waarop wij het ontwerp hebben gemaakt. Politiek en diplomatie vormen de achtergrond van de cultuur van de opdrachtgever. Net als bij architectuur gaat het om gebruiken met hun eigen interne regels en het is net zo waarschijnlijk dat ze niet in staat zijn om een eenvoudige taak tot een goed einde te brengen of fictie te presenteren alsof het waarheid is. In de manier waarop de opdrachtgevers hun bestaande gebouwen gebruikten en aangaven wat ze in het nieuwe project wilden zien, werd representatie in hoge mate benadrukt. Wat een gebouw doet en wat het kan overbrengen, zijn essentiële kwesties in het werk van mijn bureau en ik zal laten zien hoe ze invloed hebben gehad op iedere belangrijke beslissing met betrekking tot dit project. In het laatste deel ga ik in op de ideeën waarop ons werk is gebaseerd.

Project

Het project bevindt zich in het zuiden van het centrum van Warschau, vlak bij het Lazienkowski-park, waar het patroon dat de stad kenmerkt, van gebouwen van zes tot acht verdiepingen langs boulevards, plaatsmaakt voor villa's in ommuurde tuinen. Aan de oostkant van de bouwlocatie staat een negentiende-eeuwse gepleisterde villa die wordt gebruikt door de Zweedse ambassade. Anders dan andere huizen in dit gebied kijkt deze direct uit op de straat. Aan de overkant bevindt zich het Palladiaanse huis van de minister-president van Polen, dat in een omvangrijke tuin is gesitueerd; het is zichtbaar vanaf de straat door het hekwerk dat eromheen staat. De belangrijkste elementen van het bouwprogramma zijn het woongedeelte waar de ambassadeur met zijn gezin zal wonen en ontvangsten zal houden en de ambassade, waarin het werk van het gezantschap wordt uitgevoerd. In ons ontwerp zijn ze als twee verschillende gebouwen vormgegeven, binnen een ommuurde tuin met buitenruimten die in het openbare en particuliere leven van het gezantschap functioneren.

Prijsvraag

Het project is het resultaat van een prijsvraag. We moesten heel snel vat krijgen op een complex

programma van eisen en een idee krijgen van het functioneren en de ethiek van Engelse ambassades op basis van drie korte instructiebijeenkomsten in Londen en in de bestaande ambassade in Warschau. Dit werd bemoeilijkt door de tendens die in Engeland bestaat om, anders dan in Duitsland of Nederland, de betekenis van bepaalde essentiële eisen oningevuld te laten en door onopgeloste meningsverschillen tussen verschillende groepen in de staf van de opdrachtgever. Dit is overal het geval. We moesten achter de problemen komen die voor de opdrachtgever van belang konden zijn door de bestudering van het recente winnende plan van Michael Wilford en Partners voor de Engelse ambassade in Berlijn en ook van de andere ontwerpen die niet waren gekozen. Het werd duidelijk dat het beeld van de gebouwen in de wereld eromheen van belang was, dat het woonhuis een apart gebouw moest zijn dat gescheiden was van de ambassade. De ambassade was ingewikkelder. Openheid en toegankelijkheid zijn steeds meer aspecten geworden van Engelse en andere Europese ambassades en in dit project speelde ook de specifieke wens mee dat de ambassade volop van glas zou worden voorzien als tegenwicht tegen de donkere winters in Warschau. Deze gegevens botsten met de eis dat het gebouw bestand moest zijn tegen een zware bomexplosie en tegen een aanval van terroristen in de nasleep van de gebeurtenissen van 11 september en de oorlog in Irak. We konden dit conflict oplossen in het ontwerp van de gevels, die we voorzagen van grote delen hoogwaardige, veiligheidsbeglazing, waardoor de ambassade de buitenwereld een beeld biedt van goed beveiligde, gecultiveerde openheid en optimisme.

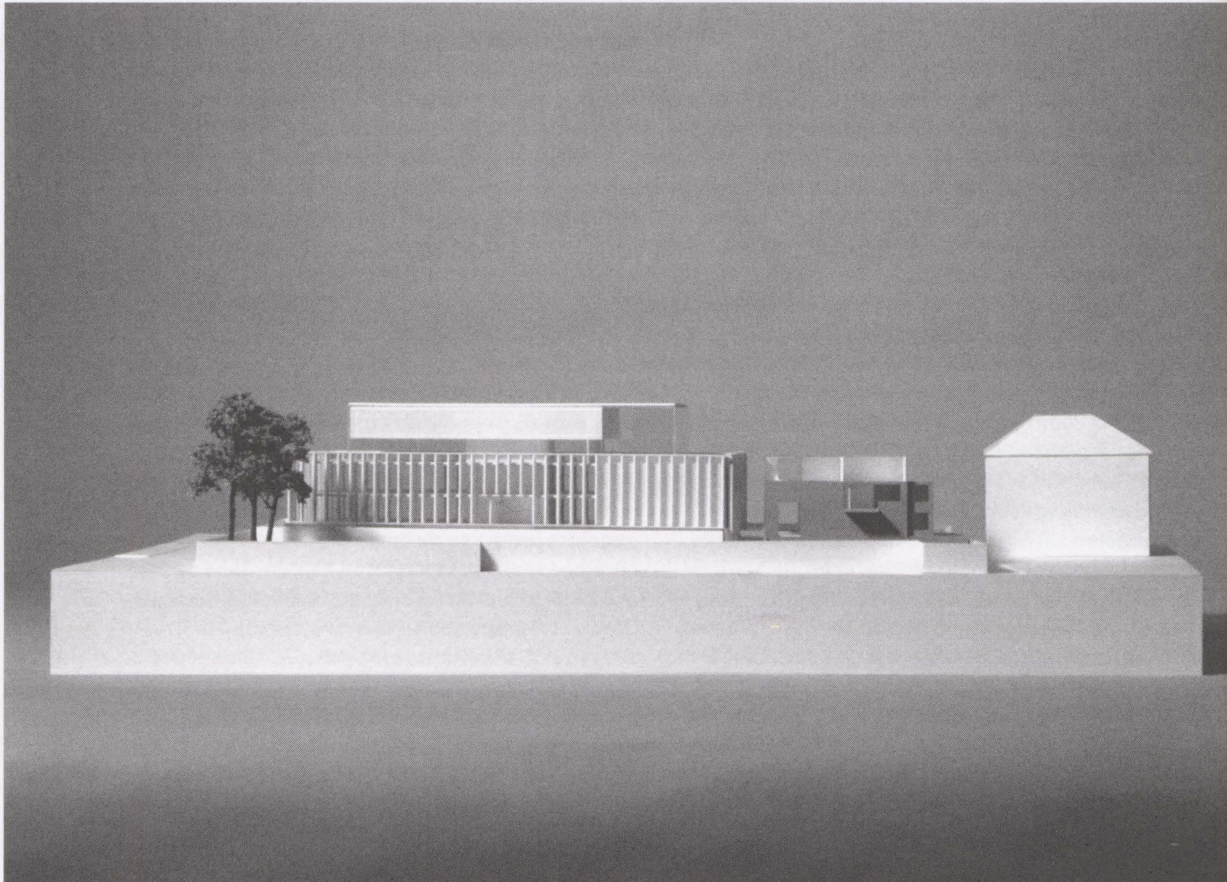
Ontwerp

Om deze thema's voor de selectiecommissie inzichtelijk te maken, gaven we de vorm van ons plan voor de prijsvraag een dwingende helderheid mee. Het woonhuis is een klassiek Engels huis waarin sociale gebeurtenissen op comfortabele en feestelijke wijze kunnen plaatsvinden naast het dagelijks leven van de ambassadeur en zijn gezin. De ambassade is een verfijnd kantoorgebouw, praktisch en symbolisch in een traditie die van de Uffizi tot het Seagram-gebouw en verder reikt. Als typologieën zijn ze efficiënt qua plattegrond, voorspelbaar qua constructie en aanpasbaar aan de verdere wensen van de cliënt naarmate die bekend werden. Het conventionele karakter ervan maakte ze overtuigend als cultureel en creatief materiaal. De twee gebouwen bepalen de schaal

A secure entrance to the courtyard from the street takes the form of a planted and paved landscape enclosed by railings that break the long wall surrounding the site to provide a public face to the street. Vehicles stop and are searched within a planted area, a garden through which to drive. The gatehouse is a pavilion within the landscape that manages the passage of people from the street through the processes of surveillance to their destination in a civilised way. The visa application section, often the most punishing and unkind area of an embassy is reached through a dignified garden that is an extension of the secure entrance running along the north face of the building. The courtyard is designed to be quiet and formal in daily use and dramatic on special occasions, through the way that it is lit and activities within it and the surrounding buildings are put on display. Cars arrive and set down passengers before disappearing through a door in the façade of the embassy to a ramp concealed under a planted bank behind the Embassy, an arrangement that is intentionally masked and theatrical. Windows to the salon on the first floor of the Residence look across the courtyard to a room for public events of similar scale in the Embassy. The bedrooms of the embassy are set

back behind balconies, unexpectedly replacing human activity with plant life, which is mirrored by planting on the roof around the attic to the Embassy. The façade of the residence has a classical pattern of vertical windows, the embassy a sheer façade of stone punctured by a single horizontal window. Both buildings are conceived differently to allow them to function as they should, and then worked on together and in relation to the Swedish embassy as a single composition. Juxtaposition and accommodation of this type can be found in any city, and it is what makes cities exciting, along with the tension between what can be seen of interiors from the outside, what can be entered and what remains private.

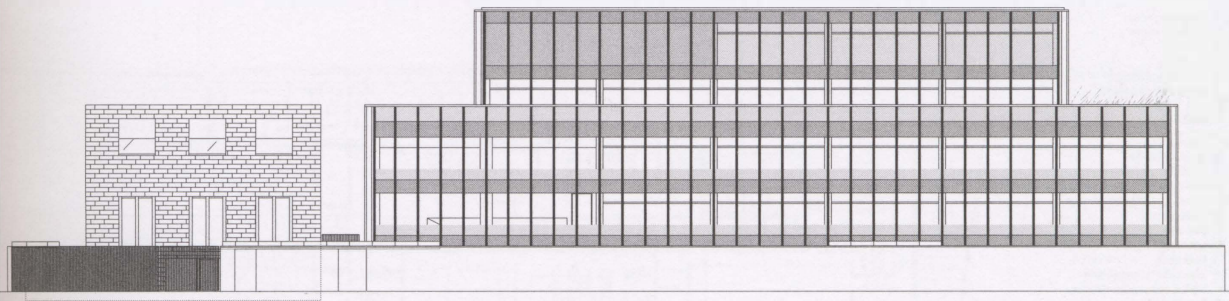
Seen from the courtyard, the interior of the entrance hall in the Residence appears symmetrical and plain. From inside the garden is revealed on one side through an interior conservatory and opposite a stone stair that leads to the salon on the first floor. Less demonstrably the private living and dining rooms open from this space to look into an enclosed private garden facing south, out of sight from the Embassy. On the first floor the salon is double height and looks out across a balcony to the garden on one side and the court on another.

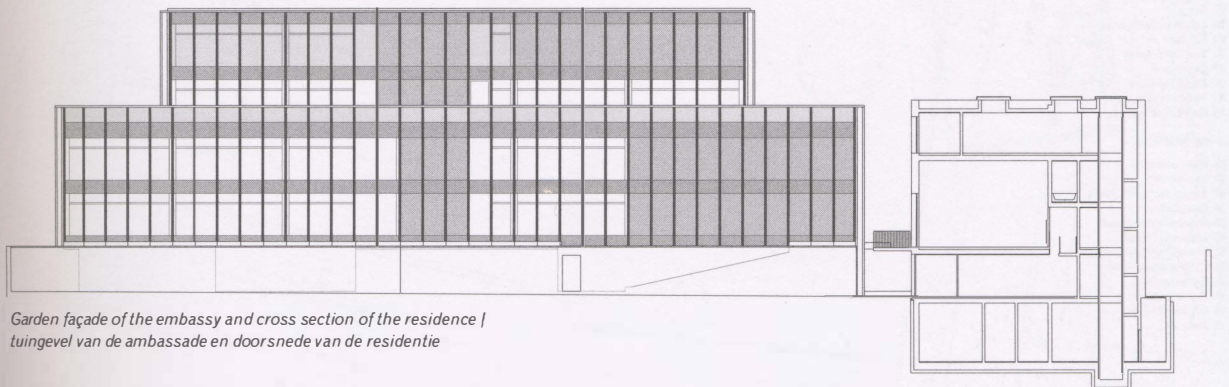
van de ontwikkeling en het karakter van de buitenruimten eromheen. De bovenste lagen van de ambassade zijn iets teruggeplaatst als een zolderverdieping en het lagere deel bevindt zich op één lijn met het woonhuis en de Zweedse ambassade om de klassieke schaal van huizen in de wijk vast te houden. Samen omsluiten de drie gebouwen een formele binnenplaats aan de noordkant van de plek die de ingang van het gezantschap is. Aan de zuidkant bevindt zich een privé-tuin voor het woonhuis die door de ambassade vanaf de straat aan het gezicht onttrokken is. Een beveiligde ingang vanaf de straat naar de binnenplaats neemt de vorm aan van een beplant en bestraat landschap dat omringd is door een hek dat de lange muur om het perceel heen doorbreekt en een open uitzicht naar de straat oplevert. Voertuigen stoppen en worden doorzocht in een beplant gebied, een tuin waar doorheen kan worden gereden. Het poortgebouw is een paviljoen in het landschap en vormt een element in de overgang vanuit de straat zonder de bezoeker al te nadrukkelijk te wijzen op de aanwezige controles. Het gedeelte dat bestemd is voor het aanvragen van visa, vaak de meest ongestuvrije en onvriendelijke plek van een ambassade, wordt bereikt via een kleine tuin die een verlenging is van de beveiligde ingang aan de noordkant van het gebouw. De binnenplaats is vormgegeven met

het oog op een rustig en formeel dagelijks gebruik, maar hij is theateraal bij speciale gelegenheden door de verlichting en door de manier waarop de activiteiten daar en in de omringende gebouwen worden gepresenteerd. Auto's arriveren en zetten passagiers af, alvorens weer te verdwijnen door een poort in de gevel van de ambassade naar een afrit die op zijn beurt verborgen is onder een beplante glooiing achter de ambassade, een organisatie die welbewust zowel verhullend als theateraal is. Ramen in de salon op de eerste verdieping van het woonhuis kijken uit over de binnenplaats naar een ongeveer even grote zaal in de ambassade die gebruikt wordt voor publieke gelegenheden. De slaapkamers van de ambassade bevinden zich achter balkons die menselijke activiteit onverwachts vervangen door plantengroei, die ook weer terugkomt op het dak rondom de zolderetages van de ambassade.

De voorgevel van de residentie heeft een klassieke ordening met verticale ramen, de ambassade zelf heeft een gesloten stenen gevel die door één enkel horizontaal raam wordt doorbroken. Beide gebouwen zijn verschillend gedacht om ze naar behoren te kunnen laten functioneren en daarna zijn ze samen en in relatie met de Zweedse ambassade bewerkt tot een enkele compositie. Dergelijke nvenschikkingen en aanpassingen kunnen in

Street facades of embassy and residence | straatgevels van de ambassade en de residentie

Garden façade of the embassy and cross section of the residence | tuingevel van de ambassade en doorsnede van de residentie

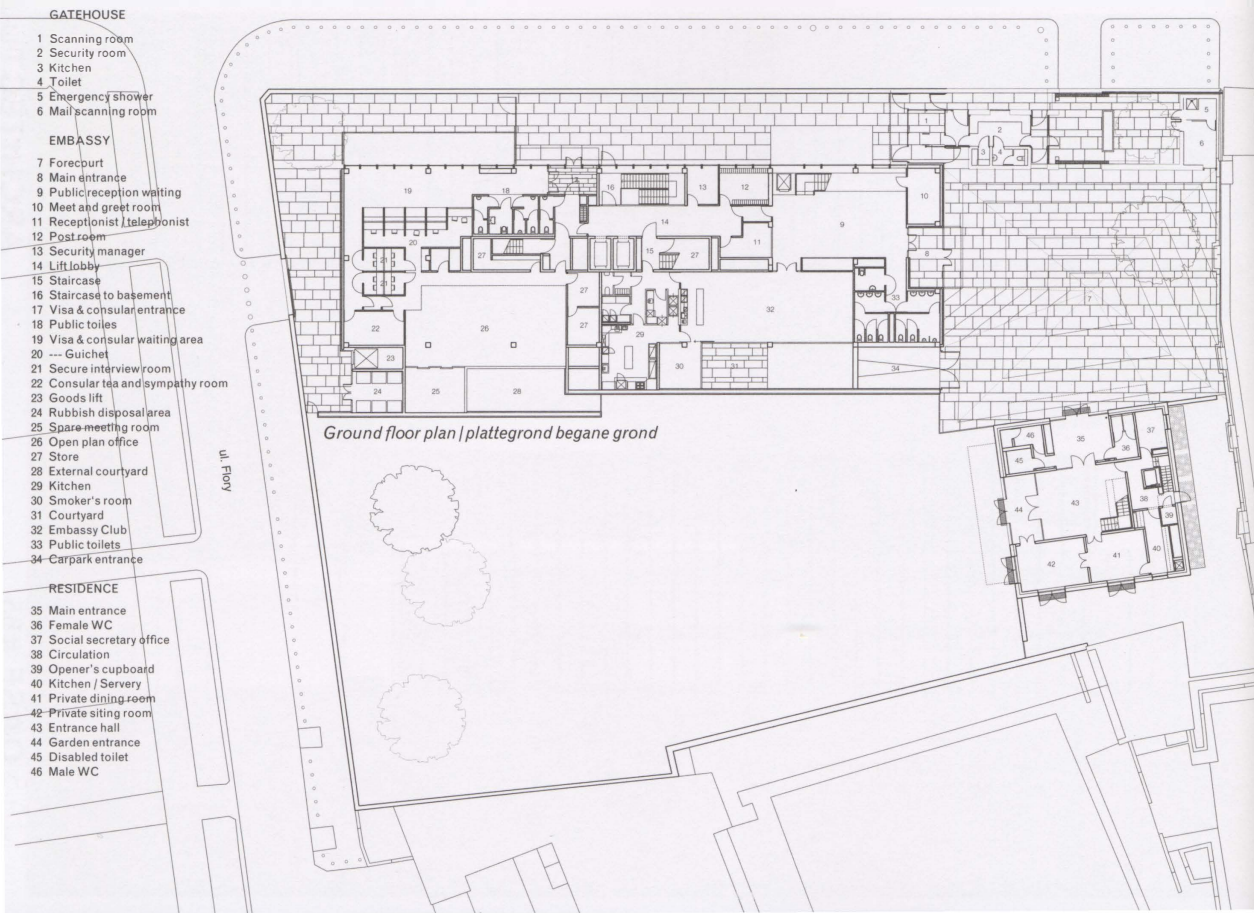
At one end is a dining room that can be screened off or left open, at the other a study that looks out over the entrance court. Above is a floor of bedrooms that can accommodate an ambassador and family, visitors and their retinues. The main rooms on each floor look out to the garden, and the Residence is positioned to be out of the long afternoon shadows from buildings to the west of the site.

The principal facades of the Residence that face the court and the garden are systematic in design. Each has the same pattern of windows treated differently. Openings to bedrooms facing the court are open balconies. Those facing the garden are windows. A canopy projects over the entrance in the court, a similar looking element facing the garden is a balcony. Windows are adjusted slightly in position to gain advantages in plan, bringing vitality that exact regularity would not. The other, less significant facades are boldly irregular and grotesque. As in the residence the embassy is entered on the centre of the façade, into a reception area clad, we expect, in marble. To the left is a dining room for embassy staff and guests that looks into a courtyard walled off from the garden of the Residence. In here the car ramp is concealed in a bank of earth, perhaps influenced by

current Dutch architecture, but handled in our own way – OMA in false perspective.

To the right a view of the garden on the north of the building is formed by the glazed façade of the building. Visitors to public events, the library or commercial section of the Embassy will take the grand stair or glass lift rising in front of this view and delivering to a wide landing on the first floor that looks on one side over the neighbourhood and the gardens of the Polish Prime Minister's residence, and on the other to the room for public events. Double height and the full width of the building, the room is for exhibitions, conferences and concerts, and can be divided in two. As in the entrance courtyard, the room and its approaches are designed to be formal and calm in the day and theatrical on special events.

The working offices of the embassy occupy the rest of the building have a different character. They are adaptable in form, well daylighted and have a modular structure and façade with stairs and lifts located in the centre of the plan. In the competition scheme the central elements were compactly planned, giving lateral connections between the two sides of the building. Polish building regulations, notably the requirement for low incline stairs and the separation of

iedere stad worden aangetroffen en dat is wat steden boeiend maakt, samen met de spanning tussen wat er van het interieur vanaf de buitenkant kan worden gezien en wat privé blijft.

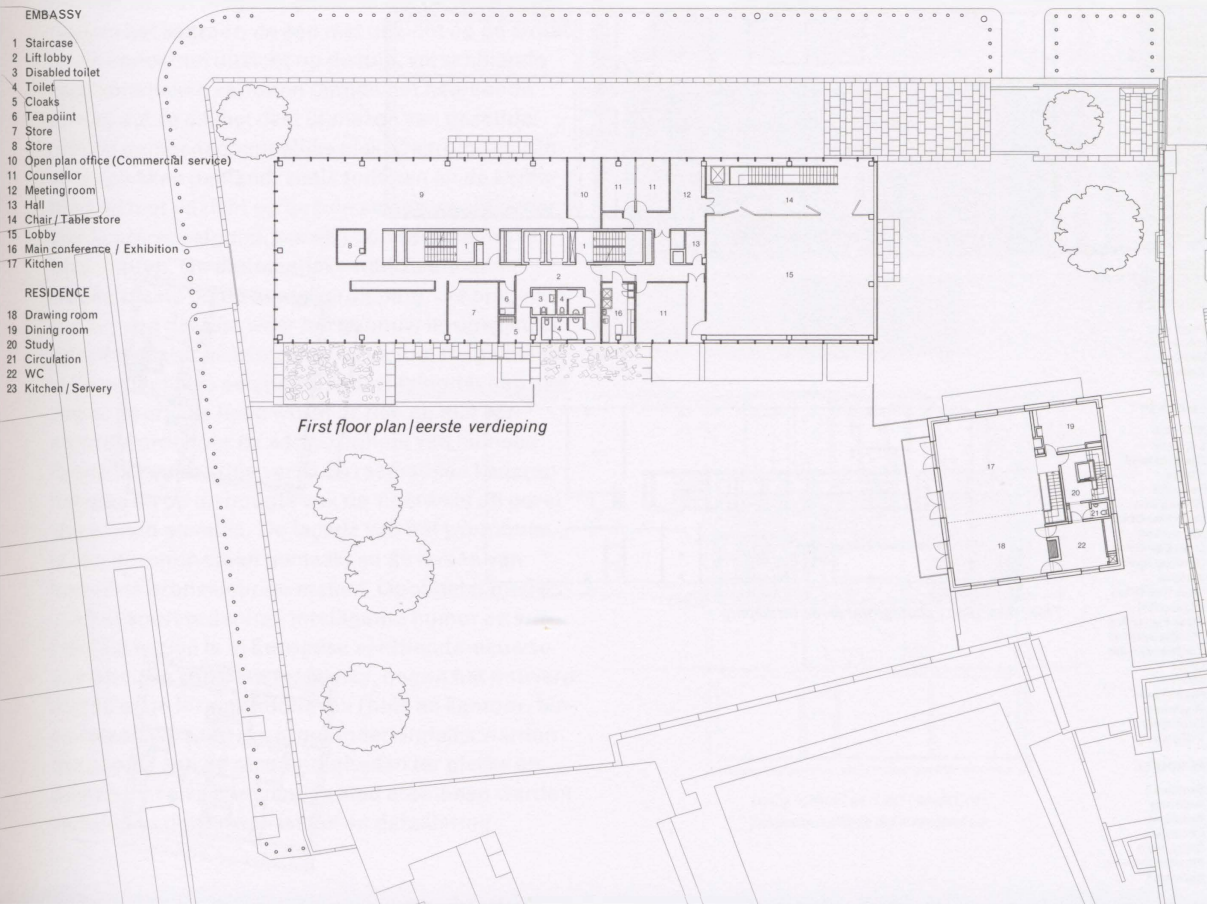
Vanuit de binnenplaats lijkt het interieur van de ingangshal in het woonhuis symmetrisch en sober. Van binnenuit wordt aan één kant via een serre de tuin zichtbaar en daartegenover bevindt zich een trap naar de salon of de eerste verdieping. De privé-woon- en eetkamers kijken op een minder demonstratieve manier vanuit deze ruimte uit over een omsloten privé-tuin op het noorden, buiten het gezichtsveld van de ambassade. De salon op de eerste verdieping is van dubbele hoogte en kijkt aan de ene kant over een balkon heen uit over de tuin en aan de andere kant over de binnenplaats. Aan het ene uiteinde bevindt zich een eetkamer die afgeschermd kan worden of opengelaten, aan het andere uiteinde is een werkkamer die uitkijkt over de ingangshof. Daarboven bevindt zich een verdieping met slaapkamers die de ambassadeur en zijn gezin, bezoekers en hun gevolg kan herbergen. De belangrijkste kamers op iedere verdieping hebben uitzicht op de tuin en het woonhuis is zodanig gesitueerd dat het geen last heeft van de lange middagshaduwen van gebouwen ten westen van de plek.

De belangrijkste façades van het woonhuis, die naar binnenplaats en tuin zijn gericht, kennen een

sterke ordening. Ze hebben allemaal hetzelfde patroon van openingen, dat echter steeds anders is behandeld. De slaapkamers aan de kant van de binnenplaats hebben open balkons, die aan de tuinkant hebben ramen als openingen naar buiten toe. Een afdak steekt uit over de ingang aan de binnenplaats en een vergelijkbaar element aan de tuinkant is een balkon. Er zijn kleine afwijkingen van deze ordening waar dat nuttig was voor het ontwerp en waar dat een vitaliteit teweegbracht die bij exacte regelmaat zou hebben ontbroken. De andere, minder belangrijke façades zijn schaamteloos onregelmatig en grillig.

Net als het woonhuis gaat men de ambassade binnen in de middenas en komt dan in een ontvangstruimte, die naar wij verwachten met marmer zal worden bekleed. Aan de linkerkant bevindt zich een eetkamer voor de staf van de ambassade en de gasten, uitkijkend op een langwerpige binnenplaats die door een muur van de tuin van het woonhuis wordt gescheiden. Hier is de auto-afrit verborgen in een aarden glooiing, die misschien beïnvloed is door de huidige Nederlandse architectuur, maar uitgewerkt op onze eigen manier – OMA in een bedrieglijk perspectief.

Aan de rechterkant wordt een uitzicht naar de tuin aan de noordkant van het gebouw omkaderd door de beglaasde façade van het gebouw.

the interiors washroom with lobbies made them almost continuous, so that the plan is now divided along its length. In response we have allowed the two sides of the office, one looking to the street the other to the garden, to develop different characters within the overall sense of both being part of the same dignified collective place. Within this, fixed areas such as lavatories and the nurses suite, with a view to the garden and a waiting area with children's play things, are planned to provide a counter-geography.

Ambassadorial business takes place on the third floor, surrounded by a roof garden where the building is set back. Not accessible from the offices the garden is conceived as a parterre or a rock landscape, always seen through glass and undisturbed by human presence. Thick bronze coloured mullions hold the glass and panels of stone where the façade passes over floors. The façade of the Residence is made of the same stone and the window frames of the same bronze-coloured metal. Thick mullions and heavy entrance-door frames are played off against the thinner rails enclosing the courtyard and the trunks of trees that will be planted in the courtyard. Using the kind of order, wit and freedom that is seen in eighteenth-century European urban ensembles, from Bath to

Nancy, the design began with strong formal motifs – the house and office, courtyard and garden – which were then empirically adjusted to local conditions and then joined to each other and the surrounding city by material and detail.

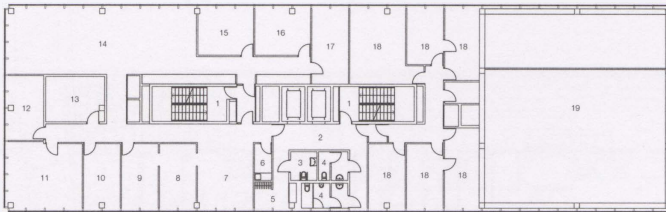
Materialisation

Before dealing with the material design of the building I want to address the issue of sustainability in the scheme. The competition scheme comprised several approaches that would produce relatively good energy conservation. Workspaces would be principally day-lit. The local district heating system would provide heating. Ground water from new boreholes in the site would provide cooling. Air for heating, cooling and ventilation would be circulated through voids in the pre-cast concrete floor to utilise thermal mass to dampen changes in temperature. This approach was severely impaired when it was revealed during the development of the scheme that the pre-cast structure would breach security requirements, and that the iron content of the ground water prevented the economical use of it as a cooling medium.

Some aspects of the approach remain, however: high thermal mass in the residence, the use of district heating, control of solar gain

EMBASSY

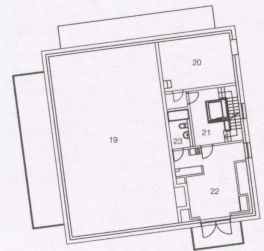
- 1 Staircase
- 2 Lift lobby
- 3 Disabledtoilet
- 4 Cloaks
- 5 Tea point
- 6 Waiting area
- 7 Nurse
- 8 Maternity room
- 10 CLO
- 11 Store
- 12 IT system administrators
- 13 Server
- 14 Open plan office
- 15 Firstsecurity
- 16 Accountant
- 17 Accountantsassistants
- 18 Office
- 19 Double heig ht space

Second floor plan | plattegrond tweede verdieping

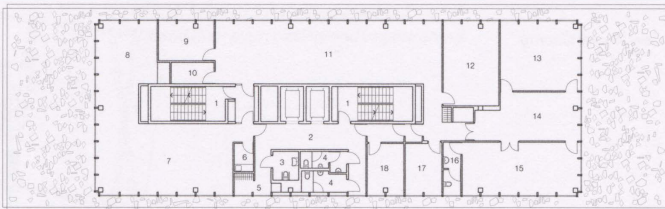
RESIDENCE

- 20 Plant area
- 21 Circulation
- 22 Bedroom 2
- 23 Bathroom

EMBASSY

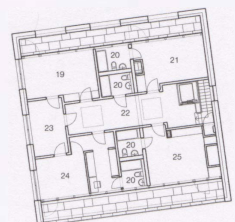
- 1 Staircase
- 2 Lift lobby
- 3 Disabled toilet
- 4 Cloaks
- 5 Tea point
- 6 Waiting area
- 7 Open Plan Office (EU section)
- 8 Open Plan Office (Political section)
- 9 Attache
- 10 Open Plan Office
- 11 (EU section) Open Plan Office (Political section)
- 12 Conference room
- 13 Office
- 14 Office
- 15 Head of post
- 16 Washroom
- 17 Counsellor
- 18 Translator

Third floor plan | plattegrond derde verdieping

RESIDENCE

- 19 Bedroom 3
- 20 Bathroom
- 21 Bedroom 4
- 22 Circulation
- 23 Sitting room
- 24 Principal bedroom
- 25 Bedroom 5

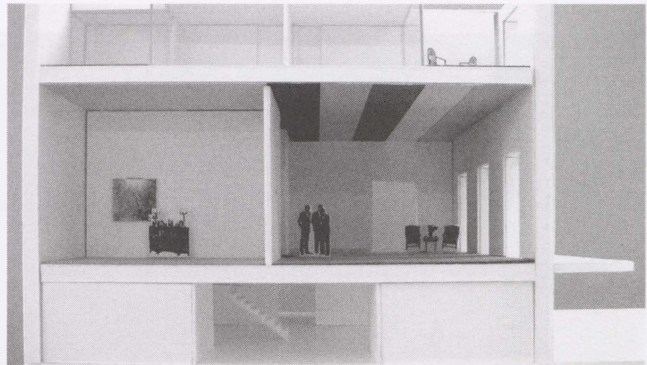
Bezoekers van openbare manifestaties, de bibliotheek of de handelsafdeling van de ambassade zullen de grote trap of glazen lift nemen die recht voor dit uitzicht omhooggaat en uitkomt op een brede overloop op de eerste verdieping. Deze overloop kijkt aan de ene kant uit over de buurt en de tuinen van het huis van de Poolse premier en aan de andere kant op de zaal voor openbare manifestaties. Deze zaal, die dubbelhoog is en doorloopt over de hele breedte van het gebouw, is bestemd voor tentoonstellingen, congressen en concerten en kan worden opgedeeld in twee ruimten. Net als de binnenplaats bij de ingang zijn de zaal en de manieren waarop je er kunt komen, ontworpen om overdag formeel en rustig te zijn en theateraal bij speciale gelegenheden.

De kantoorruimten van de ambassade, die de rest van het gebouw innemen, hebben een ander karakter. Ze zijn flexibel van vorm, goed verlicht met daglicht en ze hebben een modulaire structuur, een façade met trappen en liften die in het midden van de plattegrond zijn gesitueerd. In het plan voor de prijsvraag waren de centrale elementen compact gepland met verbindingen tussen beide zijden van het gebouw. De Poolse regelgeving voor de bouw, met name de eis van lage, glooiende trappen en van de scheiding van de toiletten door middel van portalen, maakte ze bijna doorlopend, zodat de plattegrond nu in de lengte is verdeeld. Als reactie hebben we het mogelijk gemaakt dat de twee zijkanten van het kantoor, de één met uitzicht op de straat en de ander met uitzicht op de tuin, verschillende karakteristieken vertonen binnen het heersende gevoel dat ze allebei deel uitmaken van dezelfde statige gemeenschappelijke plek. Daarbinnen zijn vaste plekken gepland, zoals toiletten en de kinderopvang met uitzicht op de tuin en een wachtkamer met kinderspeelgoed, om een contra-indeling te verschaffen. De diplomatieke werkzaamheden vinden plaats op de derde verdieping, die omgeven is door een daktuin waar het gebouw terugwijkt. De tuin, die vanuit de kantoorruimten niet toegankelijk is, is gedacht als een parterre of rotslandschap, die overal door glas heen wordt gezien en niet verstoord wordt door de aanwezigheid van mensen. Brede bronskleurige verticale raamstijlen kaderen het glas en op de hoogte van de vloeren is de gevel van stenen panelen. De façade van het woonhuis is van dezelfde steen gemaakt en de ramen van hetzelfde bronskleurige metaal. Door het hanteren van het soort ordening, intelligente humor en vrijheid die te zien is in Europese achttiende-eeuwse stadshuizen van Bath tot Nancy, begon het ontwerp met strenge formele motieven (huis en kantoor, binnenplaats en tuin) die proefondervindelijk werden aangepast aan de omstandigheden ter plekke en daarna met elkaar en met de stad eromheen werden verbonden door materialiteit en detaillering.

Materialisering

Voordat ik het materiële ontwerp van het gebouw behandel, wil ik ingaan op de kwestie van de duurzaamheid van het plan. Het ontwerp voor de prijsvraag omvatte verschillende benaderingen die relatief energiebesparend kunnen uitpakken. Werkruimten zouden voornamelijk met daglicht worden verlicht. Het stadsverwarmingssysteem zou zorg dragen voor de verwarming. Grondwater afkomstig uit nieuwe boorgaten op de bouwplaats zou voor koeling zorgen. Lucht ter verwarming, koeling en ventilatie zou kunnen worden verspreid door lege plekken in de nog niet gegoten betonnen vloer om de thermale massa te gebruiken voor het beperken van veranderingen in de temperatuur. Deze opzet bleek niet realiseerbaar toen tijdens de bouw van het ontwerp duidelijk werd dat de geprefabriceerde constructie niet aan nieuwe eisen zou voldoen en dat de hoeveelheid ijzer in het plaatselijke grondwater het economische gebruik daarvan als koelmiddel verhinderde.

Enkele aspecten van onze aanpak zijn gebleven: de hoge thermale massa in het woonhuis, het gebruik van stadsverwarming, de controle over zonne-energie door bijna onzichtbare coatings op het glas, zodat jaloezieën aan de buitenkant niet nodig zijn. Daaraan verbonden was het technische succes met betrekking tot het leveren van een

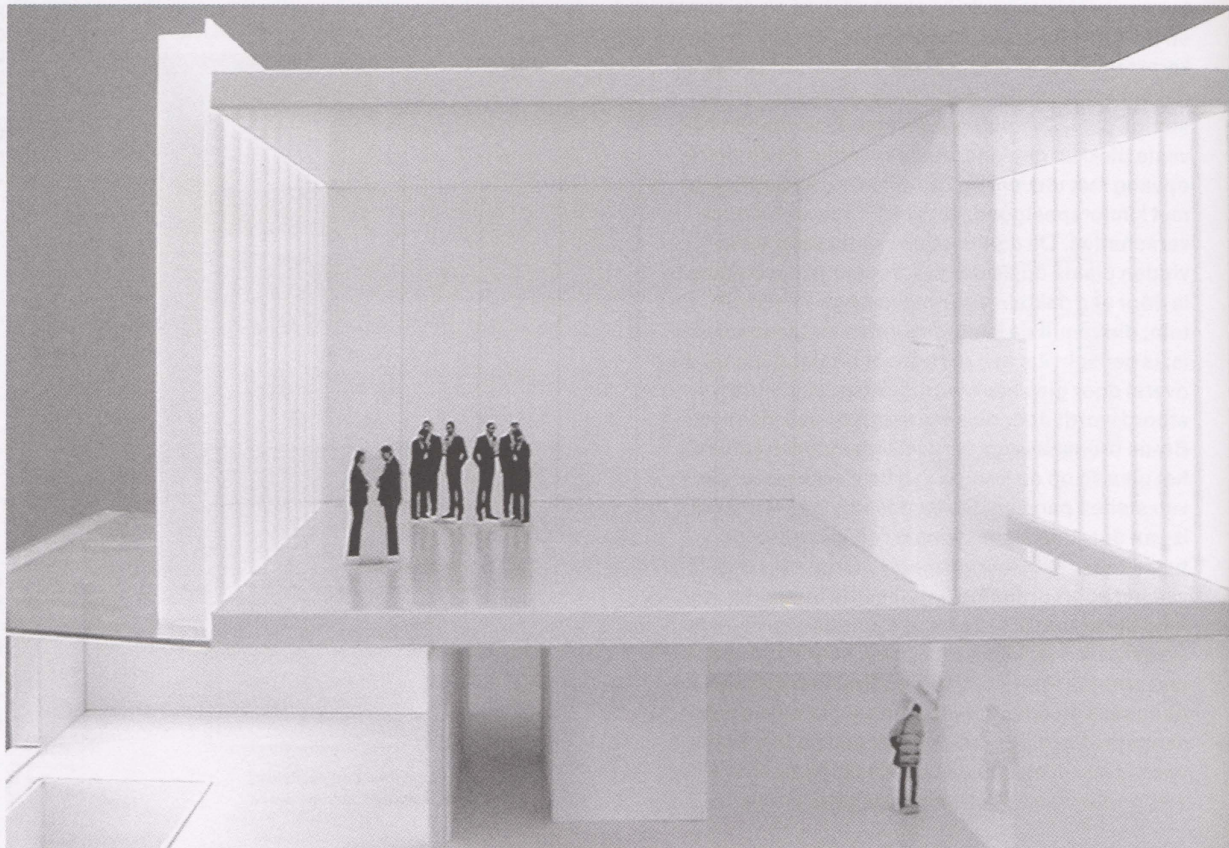

Longitudinal section residence |
langsdoorsnede door residentie

by coatings on the glass that are almost invisible so that external blinds are not needed. Allied with this was the technical achievement in providing maximum daylight working through large areas of glazing that can resist very high blast and ballistic loads. Contemporary glass is different from the glass of even fifteen years ago. The reflective coatings that retain heat give greater masking of the interior in daytime. Thick, multilayered security glass also has particular optical qualities. These factors, and the decisions to silkscreen a pattern onto the lower part of the interior leaf of the glazing, mean that the appearance of the building will really be of its time. The greater structural function of mullions in blast resistant glazing requires them to be much larger than in conventional curtain walling, and this will be emphasised in the material and detail of their cladding. Their exterior will be covered with bronze coloured anodised aluminium extruded with a fluted pattern, and their interior faces veneered with wood.

In the interior columns will be wrapped in leather, the floor carpeted. Air grilles and power outlets in the carpet will be bronze coloured aluminium and large in scale. As the layout of the offices changes the repositioning of these elements will create changing random patterns on

the figure of the floor. Partitions will be veneered timber with acoustic absorbance in some surfaces and a glazed above head height. The occupants of the ambassadorial floor are keen that the majority of divisions are fully glazed to express a mood of confident openness. With such extensive glazing in the facade, the design of the ceilings becomes significant for the way that the building is presented to the surrounding world. They will be carefully composed surfaces, unbroken by air supply grilles or light fittings. Air will be supplied through the floor and ceilings will be illuminated by a continuous uplight across the window. Working light will be provided by desk and standing lights powered from the floor, which provide a domestic quality to the workspaces. The interior of the offices, with its veneered mullions, leather wrapped columns and carpet, is detailed as a large single rich interior, that is a space of collective endeavour. The ceiling of the ambassadors' floor will be painted with silver stripes of varying tones running the length of the building. This arrangement together with the attic set back and surrounding roof garden will give an intense and discrete quality to this part of the interior that can be sensed in the surrounding world. As a building the embassy will be visibly full of

maximum aan daglicht door middel van grote glazen oppervlakken die sterke explosies en ballistische kracht kunnen weerstaan. Het glas van nu verschilt van het glas van zelfs maar vijftien jaar geleden. De spiegelende coatings die de warmte vasthouden, geven overdag een grotere visuele bescherming aan het interieur. Dik veiligheidsglas in meerdere lagen heeft ook bijzondere optische kwaliteiten. Deze factoren en het besluit om op de onderste laag van het glas in het interieur een patroon te zeefdrukken, betekenen dat het uiterlijk van het gebouw duidelijke sporen van onze tijd draagt. De sterkere constructieve rol van de verticale raamstijlen in explosiebestendig glas eist dat ze veel groter gedimensioneerd zijn dan in een conventionele gordijngewel. Dit zal worden geaccentueerd door bronskleurig geanodiseerd aluminium dat wordt geëxtrudeerd met een gecanneleerd patroon, terwijl de binnenkanten met hout zijn gefineerd.

De kolommen worden bekleed met leer, de vloeren met tapijt bedekt. Luchtroosters en stroomleidingen zullen van bronskleurig aluminium zijn en van groot formaat. Naarmate de ordening van de kantoren verandert, zal de plaatsing van deze elementen veranderende, willekeurige patronen creëren op het beeld van de vloer. Scheidingsmuren worden gemaakt van gefineerd hout met akoestische

panelen in sommige oppervlakken en een glazen oppervlak boven hoofdhoogte. De gebruikers van de verdieping van de ambassadeur willen graag dat de scheidingswanden voor het merendeel helemaal van glas zijn om een gevoel van zelfverzekerde openheid op te roepen. Met zulke uitgebreide beglazing in de gevel wordt het ontwerp voor het plafond van essentieel belang voor de manier waarop het gebouw aan de buitenwereld wordt gepresenteerd. De plafonds zullen bestaan uit zorgvuldig samengestelde vlakken, niet onderbroken door luchtroosters of lichtarmaturen. De lucht wordt aangevoerd via de vloer en de plafonds worden van onderen verlicht door middel van doorlopende armaturen langs de ramen. Werkverlichting zal worden geleverd door bureaulampen en staande lampen met aansluitingen in de vloer, die een huiselijk karakter aan de werkruimten verlenen. De kantoren met hun gefineerde raamstijlen, met leer beklede kolommen en tapijt zijn uitgewerkt als één groot, rijk interieur, namelijk een ruimte van gezamenlijke inspanning. Het plafond van de verdieping van de ambassadeur zal over de hele lengte van het gebouw worden beschilderd met strepen in verschillende tinten zilver. Deze ordening zal samen met de terugwijkende zolderverdiepingen en de daktuin daaromheen een intense en aparte kwaliteit geven aan dit deel van het interieur, die

activity yet unexpectedly compact, a sort of powerful miniature. By comparison the residence will possess a calm symmetry within which there are incidents and adjustments that are associated with domestic comfort. Outside its door will be a grille to stamp snow off shoes, inside an absorbent mat, a seat to take off outer shoes and a rail for winter coats, all essential in Warsaw winter. Visitors, free of their winter clothes, will see the garden covered in snow before ascending to the warmth and comfort of the salon on the first floor.

The décor against which these incidents take place will be substantial and calm. A grey stone floor in the entrance hall, turned up against the wall as a dado and a stair in the same stone. Veneered doors, metalwork that is sober in the winter garden, and more elaborate around the stairs, lighting by standing and table lamps. This décor gives way to a richer arrangement on the first floor. The much taller space has a wooden panelled wall to the side where the stair enters and a ceiling of silk stripes. The ceiling of the study is slightly lower to enable the air-conditioning plant to be concealed above it and improve its proportion. The stone of the facade will be carved with a leaf pattern or deep rustication where it forms the reveals of the windows. Intimate locations are created within this room by groups of furniture and their relation to the fire-place, windows and views over the garden and court. The residence, along with the embassy and garden, will contain works of art from the British government collection, selected for their openness to interpretation and narrative so that they will play a part in the representational and symbolic functioning of the buildings. To establish the final form and material design of the buildings, we model and draw a small range of options in detail, rejecting them until we find things that are highly wrought and considered in ways that are barely communicable. Through this process we are able to make buildings that possess solidity and presence, and also an ambiguity and blankness, onto which people can project their own meanings and uses.

Ideas

What interests me as a designer is the ways that objects, including buildings, are originated and gain meaning from things that preceded them, how they are transformed in use and in people's imaginations, how design affects them and how objects play a part in the world of ideas, experience and appearance in making sense of the times. One basis of my approach is the area of conceptual art set out by John Cage and

Dan Graham. These artists reserved the right to make work that is abstract and not immediately understandable, but which is clearly and indisputably socially engaged, invites chance and participation and offers transforming experience. Work like this operates powerfully at the level of ideas, and is comparable to commercial, political or social ideas that are not easily understandable but are highly effective in handling contingency and risk and in achieving the good. Despite this Cage insisted that such work should be able to hold the attention of an audience, and for my part I am interested in conventional storytelling that can be seen in popular cinema, as a means of conveying ideas.

Architecture, of all art forms, is the worldliest. Its place is not a gallery or theatre, which suppress certain types of behaviour in order that the small fictions of art can seem like large ideas, but the world of use and misuse. To succeed it has to resort to the kinds of strategy I have outlined. In making official work it has to be critical and watchful. Above all in situations such as this it has to maintain the vitality and intrinsic democracy of architecture and its ability to produce ideas and forms that help to make sense of its times above and beyond the level of representation.

erbuiten ook gevoeld kan worden. Als gebouw zal de ambassade zichtbaar bruisen van activiteit, maar ook onverwacht compact zijn, een soort krachtige miniatuur. Vergeleken hiermee heeft het woonhuis een kalme symmetrie, waarin gebeurtenissen plaatsvinden en zich voorwerpen bevinden die een associatie met huiselijk comfort oproepen. Buiten de deur wordt een rooster aangebracht om sneeuw van schoenen af te stampen en binnen een absorberende mat, een zitje om overschoenen uit te doen en een rail voor winterjassen, allemaal van essentieel belang tijdens de winter in Warschau. Bezoekers die hun winterkleden hebben uitgedaan, zien de met sneeuw bedekte tuin voordat ze naar boven gaan, naar de warmte en het comfort van de ontvangstruimte op de eerste verdieping.

Het decor waarin deze gebeurtenissen plaatsvinden, is solide en rustig. Een grijze stenen vloer in de ingangshal, opgeklapt tegen de muur als een lambrisering, en een trap van dezelfde steen. Gefineerde deuren, metaalwerk dat in de wintertuin sober is en bewerkelijk om de trappen heen, verlichting door staande lampen en tafellampen. Dit decor maakt plaats voor een rijkere behandeling op de eerste verdieping. Hier bevindt zich in de veel hogere ruimte een muur met houten panelen aan de kant waar de trap uitkomt; het plafond is bekleed met zijden strepen. Het plafond van de werkkamer is iets lager om de airconditioning erboven aan het oog te onttrekken en ook om de proporties van de kamer te verbeteren. In het steen van de façade wordt een bladerpatroon of diep rustiekwerk uitgehakt, waar het de zijwanden van de ramen vormt. In deze kamer worden intieme plekken gecreëerd door ameublementen en hun schikking ten opzichte van de open haard, ramen en uitzichten over tuin en binnenplaats. Net als de ambassade en de tuinen zullen in het woonhuis kunstwerken worden opgesteld uit de collectie van de Britse staat, geselecteerd op hun mogelijkheden tot interpretatie en verhalen, zodat ze een rol gaan spelen in de representatieve en symbolische functies van de gebouwen. Om de uiteindelijke vorm en materiaal voor het ontwerp van de gebouwen vast te stellen, maken we modellen en tekenen enkele van de opties tot in detail uit en wijzen ze af tot we oplossingen vinden die doorwerkt en weloverwogen zijn op manieren die moeilijk onder woorden zijn te brengen. Door dit proces zijn we in staat om gebouwen te maken die compact zijn en karakter hebben, maar ook een zekere ambiguïteit en openheid waarop mensen hun eigen betekenissen kunnen projecteren.

Ideeën

Mijn belangstelling als ontwerper gaat uit naar de manier waarop objecten, waaronder gebouwen, tot stand komen en betekenis krijgen vanuit de dingen die eraan vooraf zijn gegaan, hoe ze getransfor-

meerd zijn in het gebruik en in de fantasie van de mensen, hoe het ontwerpen er invloed op heeft en hoe objecten een rol spelen in de wereld van ideeën, in ervaring en verschijningsvorm, in het leren begrijpen van de tijd. Eén fundament van mijn benadering is het terrein van de conceptuele kunst, zoals afgebakend door John Cage en Dan Graham. Deze kunstenaars behielden zich het recht voor om werk te maken dat abstract is en niet meteen begrijpelijk, maar wel duidelijk en onmiskenbaar maatschappelijk geëngageerd, dat toeval en deelname van het publiek stimuleert en een transformerende ervaring aanbiedt. Dergelijk werk opereert op het niveau van ideeën en laat zich vergelijken met commerciële, politieke of maatschappelijke ideeën die niet eenvoudig te begrijpen zijn, maar effectief in het hantieren van onvoorziene gebeurtenissen en risico's. Cage stond erop dat het werk de aandacht van een publiek kan vasthouden. Ook ik ben geïnteresseerd in het conventionele vertellen van verhalen dat je kunt zien in populaire films als middel voor het overbrengen van ideeën.

Architectuur is van alle kunstvormen de meest aardse. De plek ervan is niet de galerie of het theater, die een bepaald soort gedrag onderdrukken zodat de kleine verzinsels van de kunst grote ideeën kunnen lijken, de plek is de wereld van nut en misbruik. Om succes te hebben moet de architectuur haar toevlucht nemen tot de strategieën die ik heb geschetst. Bij officieel werk, moet ze kritisch en waakzaam zijn. Vooral in situaties als deze moet het werk de vitaliteit en intrinsieke democratie van de architectuur vasthouden, alsmede haar vermogen om ideeën en vormen te produceren die helpen om betekenis te verlenen aan de tijd boven en voorbij het niveau van representatie.

Vertaling: Philip Peters